

РЕШЕНИЕ

№ 20537

гр. София, 26.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в
публично заседание на 12.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8743** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба от С. И. С. чрез адвокат Н. Г. срещу Ревизионен акт № Р-22220424004507-091-001/21.02.2025г., издаден от С. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и Д. Х. П. - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 843/11.07.2025г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С.. С РА на С. са определени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 23 141 лв. и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са определени лихви за забава в размер на 9220,58 лв. Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения РА, като издаден в нарушение на материалния закон и при съществени процесуални нарушения. Твърди, че в хода на ревизията е пренебрегнат факта, че значителна част от установените разходи са покрити чрез получени парични дарения от близки роднини - съпругата му Ю., баща му, майка му, като даренията са извършвани в брой или чрез пощенски услуги и не подлежат на деклариране. Счита, че при наличие на данни за получени средства от членове на семейството, ревизиращият орган следва да докаже, че тези средства представляват облагаем доход, а не дарения, освободени от облагане съгласно чл.13, ал.1, т.6 от ЗДДФЛ. Сочи, че нито ЗДДФЛ, нито Валутния закон, нито действащи подзаконовни актове ограничават физическо лице да съхранява или пренася в брой суми до определен лимит, когато произходът е доказан. Изтъква, че тегленето на сумата от 280 000 турски лири /197 473 лева/ на 06.01.2025г., е доказан факт и тези средства са с легитимен произход. Посочва, че не е налице задължение за деклариране при внос на сума до 10 000 евро /или равностойност/ в брой при

преминаване на граница от страна в ЕС, както и от Турция, а изтеглената сума е надлежно документирана. Излага доводи, че е трайно установена в нашето общество, както и в Турция и М. и е напълно обичайно дарение на парични средства да не се извършва по банков път, особено когато дарител и надарен са родители и единствено дете, както е в случая. Моли да бъде отменен като незаконосъобразен и необоснован обжалвания РА.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят чрез процесуалния си представител поддържа жалбата на изложените в нея подробни съображения. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Директорът на Дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220424004507-020-001/09.09.2024г., връчена на 20.09.2024г. по електронен път и изменена със Заповеди № Р-22220424004507-020-002/18.11.2024г. и № Р-22220424004507-020-003/18.12.2024г. е възложено извършването на ревизия на С. И. С. за установяване на задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2022г. Посочените заповеди са издадени от С. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-1019 от 06.11.2023 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220424004507-092-001/03.02.2025г., връчен по електронен път на 06.02.2025г. Не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА № Р-22220424004507-091-001/21.02.2025г., издаден от С. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и Д. Х. П. - ръководител на ревизията, връчен на 28.02.2025г. по електронен път. С ревизионния акт са установени допълнителни задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 23 141 лв. и на основание и по реда на чл. 175 от ДОПК във връзка с чл. 1 от Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания /ЗЛДТДПДВ/ са определени лихви за забава в размер на 9220,58 лв.

С цел установяване на факти и обстоятелства от значение за данъчното облагане, ревизиращият екип е предприел процесуални действия, описани в РД. В резултат са събрани доказателства, обсъдени в констативната част на РД, представляващ неразделна част от оспорвания ревизионен акт по смисъла на чл. 120, ал. 2 от ДОПК.

На С. С. са връчени две искания за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22220424004507-040-001/10.09.2024г. и №Р-22220424004507-04(Б002/21.10.2024г. В отговор на същите от лицето са представени документи и писмени обяснения, подробно описани в констативната част на РД.

С Протокол №Р-22220424004507-ППД-001/02.10.2024г. са приобщени доказателства, събрани в хода на извършена предходна проверка на лицето във връзка с УИН П-22220423166263. В хода на същата е изготвена съпоставка на получените доходи и направените разходи от лицето за периода от 01.01.2015г. до 31.12.2019г. В тази връзка е установено, че от С. е декларирана разполагаемост на парични средства в брой към 01.01.2019г. в размер на 50 000,00 лв. За доказване произхода на така декларираната сума от жалбоподателя е представено единствено банково извлечение от сметка в Турция с данни до 06.01.2015г. Други доказателства за произхода и съхранението на посочените парични средства не са представени.

Анализирани са и данните, налични в информационния масив на НАП, относно извършени от жалбоподателя покупки от регистрирани по ЗДДС лица. Органите по приходите са направили и проверка в информационния масив на НАП относно подавани от лицето годишни данъчни декларации по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ, респективно получавани доходи по трудови или извънтрудови правоотношения.

Органите по приходите са констатирали наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК- налице са данни за укрити приходи и разходите на лицето превишават получените доходи за периода. В тази връзка и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено Уведомление с изх. №- 22220424004507-113-001 от 21.10.2024г., с което лицето е уведомено, че основата му за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2019г. до 31.12.2022г. ще бъде определена по реда на чл. 122-124 от ДОПК. С уведомлението е определен 14-дневен срок за ангажиране на документи и вземане на становище. Изискано е и представяне на декларация по реда на чл. 124, ал. 3 от ДОПК относно данни за имуществото, вида и размера на направените разходи, източници на доходи и участия в управителни и надзорни органи на юридически лица.

От жалбоподателя не са ангажирани доказателства, поради което ревизиращите са заключили, че не са налице основания за отпадане на обстоятелствата по чл. 122, ал. 1, т.2 и т.7 от ДОПК и данъчните основи за облагане с данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2019г. до 31.12.2022 г. са определени по реда на чл. 122 от ДОПК. При определянето им са взети предвид относимите към ревизираното лице обстоятелства, както следва: вида и характера на фактически осъществяваната дейност; платени данъци, мита, такси, вноски и други публични вземания; движението и остатъците по банкови сметки; официални документи и документи с достоверни данни /чл. 122, ал. 2, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ДОПК/.

Извършена е съпоставка между направените от лицето разходи и декларираните и/или получени доходи, в която са намерили отражение данните от събраните в хода на ревизионното производство доказателства.

Годишният недостиг на парични средства и установените укрити приходи, съответно дължимият данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ, са установени при следната фактическа обстановка:

С. И. С. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и на основание чл. 6 от същия закон е носител на задължение за данъци за придобити доходи от източници в Република България и в чужбина. Жалбоподателят е женен, с две непълнолетни лица Същият е бил управител на „Радапола“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] в периода от 01.01.2019г. до 30.06.2020г. и от 01.05.2022 г. - 31.12.2022 г. и е полагал личен труд в „Естетичен център Нексус“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] през целия ревизиран период.

Констатирано е, че задълженото лице е подавало годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 50 от ЗДДФЛ само за 2021г. и 2022г. Едновременно с това е посочено, че през 2021г. от С. С. е получен превод по банков път в размер на 150,00 лв. от К. Г. /с основание „процедура коса“/, а през 2022 г. е получена сума в размер на 3 000 евро /5 867,49 лв./ с основание „наем“ от П. П. /при проверката лицето е потвърдило основанието за превода/, които доходи обаче не са декларирани от лицето. С горното е обосновано наличието на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК, а именно данни за укрити приходи или доходи .

Ревизиращите са установили и, че декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период /т.7/.

В тази връзка органите по приходите са изследвали всички обстоятелства от значение за данъчното облагане на лицето - извършвана търговска дейност, източници на доходи, семейно

положение, придобито имущество, направени разходи за живот, за пътувания, взели са предвид движението и остатъците по банковите му сметки в страната. По периоди са изготвили съпоставка на декларирани и/или получени приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на задълженото лице с извършените разходи и имущественото и финансовото състояние за всеки един от ревизираните периоди, което е представено в табличен вид в мотивите на РД.

По отношение на декларираните налични парични средства в брой /в размер на 50 000,00 лв./ към 01.01.2019г. е направен извод, че същите твърдения не са доказани. Изложени са аргументи, че представеният при извършената предходна проверка документ от лицето /банково извлечение от турска банка/, касае период от 2012г. до м. 01. 2015г. В тази връзка е посочено, че от лицето действително са изтеглени 280 000,00 турски лири от процесната банкова сметка, равняващи се на 197 473,08 лв. но курса на БНБ /в размер на 7,05261 за 10 турски лири/, но същото е направено на 06.01.2015г. С оглед изложеното и предвид липсата на представени документи за пренасяне на посочените суми на територията на Република България или декларирането им пред митническите органи както и съхранението им до 01.01.2019г. ревизиращите са заключили, че същите не са били налични към спорната дата /01.01.2019г./. Наред с това са направени констатации, че в предходните периоди преди 01.01.2019г. С. С. е предоставил в собствените си дружества парични средства в размери над 70 000,00 лв., в т.ч. на „Естетичен център Нексус“ ЕООД в размер на 59 849,00 лв. и на „Радапола“ ЕООД в размер на 11 129,32 лв. Установена е и покупка на МПС БМВ 316 рег. [рег.номер на МПС] . Предвид гореизложеното е прието, че към 01.01.2019 г. жалбоподателят е разполагал с парични средства в брой в размер едва на 5 000,00 лв., а не както претендира лицето в размер на 50 000,00 лв.

Така в приходната част на изготвената таблица за съпоставка на имуществото и доходите на лицето с направените от него разходи са намерили отражение всички придобити доходи от трудови правоотношения от „Естетичен център Нексус“ ЕООД, от наем, от предоставени и върнати суми от С. С. от/на „Радапола“ ЕООД и „Естетичен център Нексус“ ЕООД, от получени суми от застрахователно обезщетение, от получени суми от продажба на лични вещи, от доходи от лихви, от получени парични заеми и други. В изготвената съпоставка са намерили отражение и притежаваните недвижими и движими вещи, пари в брой или по банкова сметка, ценни книжа, дялови участия, ограничени вещни права и др. В частта на разходите са отразени действително установените извършени разходи - за издръжка и живот, за бита, за покупка на движимо и недвижимо имущество, за почивки и развлечения и други, всички описани в РД /стр. 13-14/ по основание и размер. Взети са предвид и действително извършените разходи по фактури, предоставени от доставчици на стоки и услуги на задълженото лице, както и на данните в дневниците за продажби от регистрирани по ЗДДС лица.

Съпоставяйки данните в табличен вид органите по приходите са установили, че разходите на лицето надвишават постъпленията за всички ревизирани периоди, т.е. налице е недостиг на средства, като за 2019г. недостигът е в размер на 51 159,46 лв., за 2020г. е в размер на 81 498,30 лв., за 2021 г. е в размер на 29 034,58 лв. и .за 2022 г. недостигът е в размер на 64 307,50 лв. Счели са, че констатираните превишения на разходите представлява получен, но недеклариран облагаем доход по смисъла на чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ, поради което следва да бъде прибавен към годишната данъчна основа за съответната година по чл. 17 от ЗДДФЛ.

След анализ на визираните обстоятелства в чл. 122, ал. 2 от ДОПК са формирани данъчни основи и установени задължения по ЗДДФЛ, както следва:

- 2019 г. - данъчна основа в размер на 56 910,31 лв., формирана като сбор от установено превишение на разходите над доходите в размер на 51 159,46 лв. и данъчна основа на доходите от

трудова правоотношение в размер на 5 750,85 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 575,05 лв. е определен допълнително на основание чл. 48 от ЗДДФЛ данък в размер на 5 115,00 лв.;

- 2020 г. - данъчна основа в размер на 92 067,70 лв., формирана като сбор от установено превишение на разходите над доходите в размер на 81 498,30 лв. и данъчна основа на доходите от трудово правоотношение в размер на 10 569,40 лв. След приспадане на внесения данък в размер на 1056,94 лв. е определен допълнително на основание чл. 48 от ЗДДФЛ данък в размер на 8 149,00 лв.;

- 2021 г. - данъчна основа в размер на 43 046,98 лв., формирана като сбор от установено превишение на разходите над доходите в размер на 29 034,58 лв. и данъчна основа на доходите от трудово правоотношение в размер на 13 862,40 лв. След приспадане на данъчни облекчения в общ размер на 11 686,38 лв. е формирана обща годишна данъчна основа по чл. 122 от ДОПК в размер на 31 360,60 лв. и установен данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 3136,00 лв. Налице е авансово удържан данък по трудови правоотношения в размер на 217,00 лв., след приспадане на който остава дължим за внасяне данък в размер на 2 919,00 лв.;

- 2022 г. - данъчна основа в размер на 91 296,66 лв., формирана като сбор от установено превишение на разходите над доходите в размер на 64 307,50 лв. и данъчна основа на доходите от трудово правоотношение в размер на 21 708,42 лв. След приспадане на данъчни облекчения в общ размер на 14 518,54 лв. е формирана обща годишна данъчна основа по чл. 122 от ДОПК в размер на 76 778,12 лв. и установен данък по чл. 48, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 7 677,00 лв. Налице е авансово удържан данък по трудови правоотношения в размер на 718,99 лв., след приспадане на който остава дължим данък за внасяне в размер на 6 958,00 лв.

РА е оспорен по реда на чл. 152 и следващите от ДОПК пред директора на ДОДОП – С., във връзка с която е постановено Решение № 843/11.07.2025г., с което е потвърден.

РА е оспорен по съдебен ред с жалба вх. № Ж-0001-274/29.07.2025г., подадена чрез ДОДОП – С. до АССГ. Жалбата е депозирана в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК, от активно процесуално легитимирано лице, срещу подлежащ на оспорване акт и след изчерпване на задължителния административен ред за обжалване, с оглед на което, съдът приема, че правото на жалба е надлежно упражнено и депозираната жалба като редовна и допустима подлежи на разглеждане по същество.

По искане на жалбоподателя са разпитани в качеството на свидетели П. А. Р. и М. Г. С.. Свидетелката П. А. Р., украинска гражданка, заявява, че С. С. е сключил брак с дъщеря й Ю. от 2018г. /Жалбоподателят представя и удостоверение за раждане на Ю. М. Р./ Свидетелката твърди, че живее в У., [населено място], където заедно със съпруга си имат семеен бизнес – автосервиз, автомивка с повече от 20 служители. След като дъщеря им се омъжила за жалбоподателя, двете семейства често си гостуват съответно в С. и в У.. Освен това свидетелката заявява, че идва в България често, за да помага за внуците. Според нейните показания те като родители на съпругата на С. помагат с пари на младото семейство, като смята, че от 2018г. до момента са им дарили около 50 000 лева.

Свидетелката М. Г. С. – майка на С. С., гражданка на М. и на Турция, разказва, че жалбоподателят е живял и работил в И. от 2004г. до 2015г. Твърди, че синът й е работил като фризьор и управител на известен фризьорски салон в И. и е печелил добре. Когато през 2015г. С. се преместил в България майка му му дала около 60 000 евро от продажба на имот в Турция. Свидетелствата разяснява как сумата е пренесена на части в брой в България от нея и нейни близки.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи по съществуващия на правния спор:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на РА включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му.

Съдът, въз основа на приложените по делото доказателства, констатира, че обжалваният РА е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 118, ал. 2 ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП, в кръга на определените му правомощия и в предвидената форма, съгласно чл. 119 и чл. 120 ДОПК, включително разпоредителната част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. По административната преписка е приложен РД и предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА. Не се установяват съществени процесуални нарушения в ревизионното производство, които са самостоятелно основание за отмяна на РА като незаконосъобразен. Съгласно чл. 117 от ДОПК ревизионният доклад се съставя от ревизиращия орган по приходите не по-късно от 14 дни след изтичането на срока за извършване на ревизията, който срок е спазен в настоящия случай. РА също е издаден при спазване на срока по чл. 119, ал. 2 от ДОПК.

Съдът намира, че обжалваният РА е постановен при нарушаване на материалния закон.

Ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК поради наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК, във връзка с установени данни за укрити приходи или доходи и превишения на разходите спрямо получените приходи, доходи за периода от 01.01.2019г. до 31.12.2021г.

Органите по приходите са аргументирали приложение на чл. 122, ал. 1, т. 2 от ДОПК - данни за укрити приходи и доходи с недеклариране от страна на ревизираното лице по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2021г. и 2022г. на два парични превода: сума в размер на 150,00 лв. от К. Г. – банков превод през 2021г. с основание „процедура коса“ и сума в размер на 3 000 евро /5 867,49 лв./ с основание „наем“ от П. П. през 2021г.

Органите по приходите са аргументирали приложение на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК - превишения на разходите спрямо получените приходи, доходи с недоказаност на твърденията на ревизираното лице, че към 01.01.2019г. е разполагало със сума в размер на 50 000,00 лв. в брой, независимо от представено от лицето банково извлечение от турска банка, че в период от 2012г. до м. 01. 2015г. е изтеглило от своя банкова сметка в брой 280 000,00 турски лири, равняващи се на 197 473,08 лв. по курса на БНБ /в размер на 7,05261 за 10 турски лири/.

Съгласно чл. 122, ал. 1 от ДОПК органът по приходите може да приложи

установения от съответния закон размер на данъка към определена от него по реда на ал. 2 основа, когато е налице едно от следните обстоятелства изчерпателно изброени от т. 1 до т. 8.

В конкретния случай се твърди наличие на чл. 122, т. 7 от ДОПК - несъответствие между получените доходи и имущественото и финансово състояние на лицето като е посочена и т. 2 - наличие на укрити доходи.

За да е приложима разпоредбата на чл. 122 от ДОПК следва кумулативно да са налице:

- да е налице особен случай, който да препятства извършването на ревизия по общия ред за определяне на конкретното данъчно задължение;
- особени случаи са уредени изчерпателно от чл.122 от ДОПК и следва да са установени обективно от органа по приходите в условията на пълно доказване, за да премине ревизията по реда на чл.122 от ДОПК и трябва да е налице спазване на императивния процесуален ред за това;
- установяването на основанията следва да е доказано с допустимите от ДОПК доказателства, като доказателствената тежест е за органите по приходите и не е допустимо прилагането на разпоредбата само при предполагаемо наличие на основание;
- съгласно чл. 124 ал. 2 от ДОПК фактическите констатации в РА се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122 е подкрепено със събраните доказателства. Такива обаче липсват при ревизията.

В конкретния случай съдът намира, че незаконосъобразно ревизионното производство е проведено по особения ред на ДОПК. Спазено е изискването на чл. 124 от ДОПК, като данъчно задълженото лице е уведомено с уведомление чл. 124. ал. 1 от ДОПК. Настоящият състав намира за необходимо да посочи, че в тежест на жалбоподателя е да установи, че декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирания период, но само ако органите по приходите са доказали по безспорен начин наличието на предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. Само ако се приеме, че ревизията по отношение на С. е проведена по реда на чл. 122 от ДОПК законосъобразно, тежестта на доказване се прехвърля върху жалбоподателя. Този специален ред на ДОПК съдържа в себе си две оборими законови презумпции за истинност. В случая от водещо значение е оборимата презумпция на чл. 124, ал. 2 от ДОПК, която установява правилото, че в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на чл. 122 от ДОПК фактическите констатации в ревизионния акт се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. В конкретния случай наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 от ДОПК не се подкрепя от доказателствата.

Доколкото не са спазени предпоставките за това, с издаването на оспорения ревизионен акт по реда на чл. 122 от ДОПК, тежестта на доказване не е прехвърлена върху ревизираното лице. Това е една от възможните правни последици от издаването на РА в производство по реда на чл. 122 от ДОПК, ако обаче всички събрани доказателства подкрепят това. (в този смисъл е Решение № 6506 от 19.06.2023 г. на ВАС, Осмо отделение, по адм. д. № 11646 / 2022 г.)

Във връзка с посоченото, съдът намира, че не са налице предпоставките ревизията да се осъществи по особения ред на основание чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК доколкото ревизиращите органи не са установили обективно и в условията на пълно доказване, че от страна на С. са били налице укрити доходи и несъответствие между получените доходи и имущественото и финансово състояние на лицето.

С оглед на горепосоченото, съдът намира РА, с който на С. С. са определени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 23 141 лв. и лихви за забава в размер на 9220,58 лв., за изцяло незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл.161, ал.1 от ДОПК. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил и доказал действителни разноси в размер на 2050 лева или 1048.15 евро: 50 лева /25.56 евро/ държавна такса и 2000 лева /1022.58/ евро, представляващо адвокатско възнаграждение съгласно представен договор за правна помощ и платежно нареждане.

Воден от гореизложеното съдът:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22220424004507-091-001/21.02.2025г., потвърден с Решение № 843/11.07.2025г., издадено от Директор на Дирекция "ОДОП" С., с който на С. И. С. са определени задължения за данък върху годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 23 141 лв. и лихви за забава в размер на 9220,58 лв.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП да заплати на С. И. С., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място].[жк], [улица], ет.2, сумата от 1048.15 евро /2050 лева/, представляваща сторените по делото разноси.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

